

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 2002

N:o 241—246

SISÄLLYS

N:o		Sivu
241	Laki metsänviljelyaineiston kaupasta	685
242	Laki porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain 58 §:n muuttamisesta	694
242	Laki porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain 58 §:n muuttamisesta (Saamenkielinen käännös)	695
243	Laki kolttalain 68 §:n muuttamisesta	696
243	Laki kolttalain 68 §:n muuttamisesta (Saamenkielinen käännös)	697
244	Valtioneuvoston asetus maaseudun neuvontajärjestöjen valtionavustuksista	698
245	Valtioneuvoston asetus työhön liittyvän syöpävaaran torjunnasta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n muuttamisesta	702
246	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta öljypellavan kylvösiementen sertifiointia koskevasta väliaikaisesta poikkeuksesta	703

N:o 241

Laki

metsänviljelyaineiston kaupasta

Annettu Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Metsänviljelyaineiston tuotannossa, markkinoinnissa ja maahantuonnissa noudatetaan, mitä tässä laissa säädetään. Tämä laki ei koske metsänviljelyaineiston vähäistä tuotantoa, markkinointia tai maahantuontia, jota ei harjoiteta ammattimaisesti.

Tällä lailla pannaan täytäntöön metsänviljelyaineiston pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 1999/105/EY, jäljempänä *metsänviljelyaineistodirektiivi*.

Tätä lakia sovelletaan myös sellaisiin met-

sänviljelyaineistodirektiivin liitteessä 1 tarkoitettujen puulajien ja niiden keinollisten risteymien siemeniin, joita voidaan käyttää sekä koristekasvien että metsäpuiden taimien tuotannossa.

Tässä laissa säädetyn lisäksi noudatetaan soveltuvien osin, mitä kasvinsuojelulaissa (1203/1994) ja sen nojalla säädetään.

2 §

Soveltamisalan rajoitukset

Tätä lakia ei sovelleta sellaisiin kasvinosiin tai taimiin, jotka niiden toimittaja osoittaa olevan tarkoitettun muuhun kuin metsätaloukseen käyttöön. Lakia ei myöskään sovelleta sellaisten siementen ja siemenyksiköiden tuotantoon, joka on tarkoitettu yksinomaan koe-

HE 143/2001
MmVM 12/2001
EV 188/2001

tai tutkimustoimintaan, metsänjalostukseen taikka geenivarojen säilyttämiseen.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *metsänviljelyaineistolla* metsäpuiden siemeniä tai muita siemenyksiköitä, kasvinosia tai taimia;

2) *perusaineistolla* siemenlähdeä, metsikköä, siemenviljelyä, perheen vanhempia, kloonitai klooniyhdistelmää;

3) *geenitekniikalla muunnetulla aineistolla* sellaista aineistoa, joka koostuu geenitekniikalla muunnetusta organismista, siten kuin se on määritelty geenitekniikkalaissa (377/1995), tai joka sisältää tällaista organismaa;

4) *siemenyksiköllä* taimien tuottamiseen tarkoitettuja käpyjä, siemenkotia, hedelmiä ja siemeniä;

5) *alkuperällä* alkuperäisen metsikön tai siemenlähteen osalta paikkaa, jossa puut kasvavat ja muun kuin alkuperäisen metsikön tai siemenlähteen osalta paikkaa, josta siemenet tai taimet on alun perin saatu; metsikön tai siemenlähteen alkuperä voi olla tuntematon;

6) *lähtöisyydellä* paikkaa, jossa metsikkö kasvaa;

7) *lähtöisyysalueella* lajien tai alalajien osalta aluetta tai alueita, joilla on riittävän yhdenmukaiset luonnonolot ja joiden metsikkö tai siemenlähde ovat fenotyypisiltä tai geneettisiltä ominaisuuksiltaan riittävän samanlaisia, ottaen tarvittaessa huomioon korkeusvaihtelut;

8) *tuotannolla* kaikkia siemenyksikön tuottamisen vaiheita, muuntamista siemenyksiköstä siemeneksi sekä taimien kasvattamista siemenistä ja kasvien osista;

9) *markkinoinnilla* metsänviljelyaineiston myyntiin tarjoamista, myymistä tai muuta luovuttamista korvausta vastaan sekä välittämistä kolmannelle osapuolelle Euroopan unionin markkinoilla unionin alueella tapahtuvaa jakelua tai käyttöä varten;

10) *metsänviljelyaineiston toimittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ammattimaisesti tuottaa, markkinoi tai tuo maahan metsänviljelyaineistoa; sekä

11) *maahantuonnilla* metsänviljelyaineiston tuontia muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltiosta.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta metsänviljelyaineistosta ja 2 kohdassa säädetystä perusaineistosta.

2 luku

Toiminnan harjoittaminen

4 §

Metsänviljelyaineiston toimittajan rekisteröinti

Metsänviljelyaineistoa saa tuottaa, markkinoida ja maahantuoda vain sellainen aineiston toimittaja, joka on tämän lain mukaisesti merkitty Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen ylläpitämään metsänviljelyaineiston toimittajien rekisteriin. Rekisteriin on merkittävä jokainen 3 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettu metsänviljelyaineiston toimittaja.

5 §

Ilmoitusvelvollisuus

Metsänviljelyaineiston toimittajan on ilmoitettava Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle kirjallisesti toimintansa aloittamisesta, lopettamisesta ja toiminnassa tapahtuvista olennaisista muutoksista.

Metsänviljelyaineiston toimittajan on hyväksyä ajoissa ennen siemenkeräyksen aloittamista ja metsänviljelyaineiston maahantuontia tehtävä Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle sen antamien määräysten mukaisesti ilmoitus suunnittelemiensa keräysten ajankohdasta ja keräyspaikasta sekä tuontierästä.

Sen metsänviljelyaineiston toimittajan, joka lisää kasvullisesti kloonitai klooniyhdistelmiä tai tuottaa metsänviljelyaineistoa perheen vanhemmat -tyyppisestä perusaineistosta, tulee vuosittain tehdä ilmoitus Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle tuotetun aineiston määrästä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa asetuksella tarkemmat säännökset ilmoitusten sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

6 §

Tuotantokirjanpito

Metsänviljelyaineiston toimittajan on pidettävä tuottamastaan, ostamastaan, markkinoimastaan ja maahantuomastaan metsänviljelyaineistosta tuotantokirjanpitoa siten kuin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Tuotantokirjanpitoaineisto on säilytettävä vähintään kymmenen vuotta sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana metsänviljelyaineistoerä on markkinoitu tai käytetty.

Metsänviljelyaineiston toimittajan tai tämän oikeudenomistajan on toiminnan loppuessa huolehdittava tuotantokirjanpitoaineiston säilyttämisestä 1 momentin mukaisesti ja ilmoitettava valvontaviranomaiselle, kenelle aineiston säilyttäminen on uskottu.

3 luku

Metsänviljelyaineiston tuotanto

7 §

Perusaineistoa koskevat vaatimukset

Metsänviljelyaineiston tuottamiseen saa käyttää ainoastaan sellaista perusaineistoa, joka täyttää metsänviljelyaineistodirektiivin liitteiden II—V mukaiset vaatimukset, on niiden mukaisesti luokiteltu ja jonka Kasvintuotannon tarkastuskeskus tai Euroopan unionin toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin perusaineiston laadulle ja luokitukselle, siitä tuotetun metsänviljelyaineiston koostumukselle ja enimmäismäärälle sekä klooneille ja klooniyhdistelmille asetettavista vaatimuksista.

8 §

Geenitekniikalla muunnettua perusaineistoa koskevat vaatimukset

Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, geenitekniikalla muunnettua perusaineistoa saa käyttää metsänviljelyaineiston tuottamiseen vain, jos se täyttää metsänviljelyaineistodi-

rektiivin liitteen V mukaiset vaatimukset ja jos tarpeelliset tutkimukset ja muut toimenpiteet ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien haitallisten vaikutusten toteamiseksi sekä välttämiseksi on tehty ja geneettisesti muunnettu perusaineisto on hyväksytty geenitekniikkalain mukaisessa tai perusaineiston tuottamista ja markkinointia koskevien Euroopan yhteisön säännösten täytäntöön panemiseksi annetun lainsäädännön mukaisessa menettelyssä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan, sen mukaan kuin Euroopan yhteisön säännöksissä edellytetään, tarkemmat säännökset 1 momentissa tarkoitetuista tutkimuksista ja toimenpiteistä sekä niiden hyväksymisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan lisäksi antaa säännökset 1 momentissa tarkoitettujen tutkimusten ja toimenpiteiden suorittamisesta ja hyväksymistä koskevasta menettelystä siltä osin kuin kysymys on muusta kuin geenitekniikkalain mukaisesta menettelystä. Ennen tässä momentissa tarkoitettujen säännösten antamista on asiasta pyydettävä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön sekä ympäristöministeriön lausunto.

9 §

Perusaineiston hyväksyminen ja rekisteröinti

Perusaineiston hyväksymistä haetaan Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle osoitetulla hakemuksella. Ennen perusaineiston hyväksymistä tarkastuskeskuksen tulee selvittää joko tarkastamalla perusaineisto taikka hakijan esittämän luotettavan selvityksen perusteella, että aineisto täyttää 7 ja 8 §:ssä säädetty vaatimukset.

Jos perusaineisto täyttää 1 momentissa säädetty vaatimukset, Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on tehtävä päätös sen hyväksymisestä ja luokittelusta sekä merkittävä hyväksytty perusaineisto rekisteriin.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset hyväksymishakemuksesta.

10 §

Kantatodistus

Kasvintuotannon tarkastuskeskus antaa hy-

väksytystä perusaineistosta saadulle metsänviljelyaineistolle kantatodistuksen. Jos metsänviljelyaineistoeria yhdistetään, on tällaiselle aineistolle annettava uusi kantatodistus.

Siemenerän kantatodistusta on haettava Kasvintuotannon tarkastuskeskukselta viimeistään kolmen kuukauden kuluessa karistuksen ja siemenerän puhdistuksen päättymisestä. Kasvullisesti lisättyjen kloonien tai klooniyhdistelmien kantatodistusta on haettava hyvissä ajoin ennen aineiston markkinointia.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan, sen mukaan kuin Euroopan yhteisön säännöksissä edellytetään, tarkemmat säännökset kantatodistukseen merkittävistä tiedoista.

11 §

Metsänviljelyaineistoerien erillään pitäminen, yhdistäminen ja yksilöinti

Metsänviljelyaineistoerät on yksilöitävä ja pidettävä erillään kaikkien tuotantovaiheiden aikana. Samalta siemenviljelykseltä kerätyjä siemeneriä voi kuitenkin yhdistää. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan, sen mukaan kuin Euroopan yhteisön säännöksissä edellytetään, tarkempia säännöksiä metsänviljelyaineistoerien yksilöimisestä ja erillään pitämisestä.

4 luku

Metsänviljelyaineiston markkinointi

12 §

Myyntikelpoinen metsänviljelyaineisto

Markkinoitavan metsänviljelyaineiston tulee täyttää metsänviljelyaineistodirektiivin liitteessä VII myyntikelpoiselle aineistolle asetetut laatuvaatimukset sekä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella aineiston terveydelle ja ulkoiselle laadulle tarkemmin säädettävät vaatimukset.

Metsänviljelyaineistoa saa markkinoida vain 11 §:n mukaisissa erissä. Markkinoitaviksi tarkoitettut siemenyksiköt on suljettava sellaiseen pakkaukseen, josta käy ilmi, onko

pakkaus avattu ennen siemenyksiköiden tuotannon seuraavaa vaihetta tai siemenyksiköiden käyttämistä lopputarkoitukseen.

13 §

Ostajalle annettavat tiedot

Metsänviljelyaineistoerän pakkauksessa tai erää seuraavissa asiakirjoissa on annettava ostajalle ne tiedot, joista maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tarkemmin säädetään sen mukaan kuin Euroopan yhteisön säännöksissä edellytetään. Maahantuotua metsänviljelyaineistoa markkinoitaessa on sen mukana lisäksi oltava joko 10 §:n mukainen kantatodistus taikka alkuperämaan antama virallinen todistus ja muut maahan tuotuun aineistoon liittyvät vientiasiakirjat.

14 §

Poikkeuslupamenettely

Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi hakemuksesta myöntää metsänviljelyaineiston toimittajalle määräaikaisen luvan markkinoida sellaista metsänviljelyaineistoa, joka ei täytä tässä laissa säädettyjä vaatimuksia, jos ilmenee, ettei vaatimukset täyttävää aineistoa ole riittävässä määrin saatavilla yhteisön alueella ja Euroopan unionin asianomainen toimielin poikkeamisen hyväksyy. Määräaikaisen luvan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että aineisto on alkuperältään suunnitellulle käyttöalueelle soveltuvaa.

Poikkeuslupahakemus on jätettävä hyvissä ajoin ennen hakemuksen tarkoittaman metsänviljelyaineiston markkinoinnin tarvetta. Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tulee lausunnollaan varustettuna lähettää hakemus maa- ja metsätalousministeriölle toimenpiteitä varten.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin hakemuksen sisällöstä ja hakemusmenettelystä sen mukaan kuin metsänviljelyaineiston tuottamista ja markkinointia koskevat Euroopan yhteisön säännökset edellyttävät.

5 luku

Viranomaiset

15 §

Yleinen ohjaus ja valvonta

Tämän lain täytäntöönpanon yleinen ohjaus ja valvonta kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle.

16 §

Valvontaviranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnasta ja valvonnan järjestämisestä vastaa Kasvintuotannon tarkastuskeskus.

Metsäkeskuksia voidaan käyttää apuna tämän lain noudattamisen valvonnassa metsäpuiden siementen tuotantoon ja markkinointiin liittyvissä tarkastuksissa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä metsäkeskuksille tämän lain nojalla kuuluvien tehtävien suorittamisesta.

6 luku

Tarkastukset ja valvonta

17 §

Valvonnan järjestämisen yleiset periaatteet

Metsänviljelyaineiston tuotantoa, markkinointia ja maahantuontia on valvottava tasapuolisesti ja säännöllisesti. Valvontatoimien on oltava tarkoituksenmukaisia ja ne on sopivalla tavalla kohdistettava metsänviljelyaineiston tuotannon ja markkinoinnin eri vaiheisiin sekä maahantuontiin.

Metsänviljelyaineiston maahantuonnin valvontaan noudatetaan soveltuvin osin tullilakia (1466/1994) ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset valvonnan järjestämisestä.

18 §

Tarkastusoikeus

Valvontaviranomaisilla on oikeus perusaineiston hyväksymismenettelyn aikana sekä metsänviljelyaineiston tuotannon, markkinoinnin ja maahantuonnin aikana suorittaa ennakolta ilmoittamatta tarkastuksia siemenviljelyksillä, siemenkeräysmetsäköissä, siemenkaristamoilla, taimitarhoilla ja muilla tuotantopaikoilla sekä metsänviljelyaineiston keräys-, pakkaus-, varasto- ja myyntipaikoilla sekä ottaa maksutta tarkastuksen edellyttämiä näytteitä. Valvontaviranomaisilla on lisäksi oikeus tarkastaa metsänviljelyaineiston toimittajan tuotantokirjanpitoa. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

19 §

Tiedonsaantioikeus

Valvontaviranomaisilla on oikeus saada maksutta metsänviljelyaineiston toimittajalta tässä laissa tarkoitettua tarkastusta ja valvontaa varten tarpeelliset tiedot ja asiakirjat.

20 §

Euroopan yhteisön tarkastajat

Mitä 18 ja 19 §:ssä säädetään Suomen viranomaisen tarkastus- ja tiedonsaantioikeudesta, koskee myös Euroopan yhteisön tarkastajia.

21 §

Valvontarekisterit

Kasvintuotannon tarkastuskeskus pitää valvontaa varten rekisteriä 5 §:ssä tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista toimittajista ja 7 §:ssä tarkoitetuista hyväksytyistä perusaineistoista, sellaisesta perusaineistosta, jonka hyväksyminen on peruutettu sekä 10 §:ssä tarkoitetuista kantatodistuksista.

Valvontarekistereihin on merkittävä vain

tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamisen kannalta tarpeellisia tietoja sekä rekisterin käyttöön liittyviä hallinnollisia tietoja. Rekisterinpidon yhteydessä voidaan kerätä tietoja myös tilastollisiin tarkoituksiin.

Valvontarekistereihin merkitään metsänviljelyaineiston toimittajista seuraavat tiedot:

1) metsänviljelyaineiston toimittajan nimi tai toiminimi sekä henkilö- tai yritys- ja yhteisötunnus, osoite ja kotipaikka;

2) toimiala ja tuotantosuunta; sekä

3) siemenkaristamoiden ja -varastojen sekä taimitarhojen ja -varastojen sijaintipaikat osoitteineen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä rekisteröinnistä ja rekisteriin merkittävistä tiedoista. Tiedot poistetaan valvontarekistereistä viiden vuoden kuluessa siitä, kun 5 §:n 1 momentin mukainen ilmoitus toiminnan lopettamisesta on tehty.

Henkilötietojen keräämiseen ja tallettamiseen 1 momentissa tarkoitettuihin rekistereihin sekä rekistereihin talletettujen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa (523/1999) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

22 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tässä laissa tarkoitettua tehtävää suorittaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta taikka liike- tai ammattisalaisuudesta luovuttaa tämän lain 15 ja 16 §:ssä tarkoitetuille viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten.

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvalla viranomaisella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa maa- ja metsätalousministeriölle edelleen Euroopan yhteisön asianomaisille toimielimille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu.

23 §

Euroopan unionin jäsenvaltioiden viranomaisten välinen tiedonvaihto

Valvontaviranomainen saa luovuttaa metsänviljelyaineistodirektiivin valvonnan edellyttämiä tietoja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden viranomaisille. Luovutettaessa henkilötietoja on noudatettava, mitä henkilötietolaissa säädetään. Tietoja yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta taikka liike- tai ammattisalaisuudesta ei kuitenkaan saa luovuttaa.

24 §

Perittävät maksut

Tämän lain mukaisista suoritteista peritään valtiolle maksuja siten kuin valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädetään.

7 luku

Hallinnolliset pakkokeinot

25 §

Perusaineiston hyväksymisen peruuttaminen

Jos perusaineistoa ei enää käytetä taikka sitä ei voida käyttää lisäysaineiston tuottamiseen, tulee perusaineiston omistajan tai sen, joka on hakenut perusaineiston hyväksymistä, tehdä ilmoitus Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle perusaineiston hyväksymisen peruuttamiseksi.

Valvontaviranomainen voi myös havaitessaan, ettei perusaineisto enää täytä tässä laissa asetettuja vaatimuksia, peruuttaa perusaineiston hyväksymisen. Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tulee antaa tällöin asianomaiselle perusaineiston omistajalle tai sille, joka on hakenut perusaineistolle 7 §:n mukaista hyväksyntää, huomautus sekä tarvittaessa asettaa määräaika, jonka kuluessa perusaineisto tulee saattaa vastaamaan sille laissa asetettuja vaatimuksia. Jos perusaineistoa ei määräajassa saateta vastaamaan sille laissa

asetettuja vaatimuksia, tulee Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen peruuttaa hyväksyminen.

26 §

Metsänviljelyaineiston markkinointikielto

Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi kieltää tietyn metsänviljelyaineistoerän markkinoinnin taikka kieltää markkinointia ja maahantuontia harjoittavaa metsänviljelyaineiston toimittajaa markkinoimasta metsänviljelyaineistoa, jos metsänviljelyaineisto, pakkaus tai aineistoa koskevat merkinnät eivät täytä tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä tai määrättyjä vaatimuksia. Kielto voidaan määrätä myös vaatimusten täyttämistä koskevien tarpeellisten tutkimusten suorittamisen ajaksi, jos on perusteltua syytä epäillä, että metsänviljelyaineisto, sen pakkaus tai aineistoa koskevat merkinnät eivät täytä niitä koskevia vaatimuksia. Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi markkinoinnin estämiseksi merkitä metsänviljelyaineiston sopivalla tavalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kieltö on annettava määräaikaisena, jos sen perusteena oleva puutteellisuus on mahdollista poistaa. Kielto on viipymättä peruutettava, jos puutteellisuus on poistettu tai puutteellisuudella ei enää kiellon määräämisen kannalta ole merkitystä. Jos puutteellisuus koskee vain pakkausta, metsänviljelyaineiston merkitsemistä tai muuta näihin rinnastettavaa teknisluontoista seikkaa, Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tulee kiellon asemesta antaa metsänviljelyaineiston toimittajalle huomautus ja tarvittaessa asettaa määräaika, jonka kuluessa puutteellisuus tulee poistaa. Jos puutteellisuutta ei poisteta asetetussa määräajassa, Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tulee kieltää kyseisen aineiston markkinointi.

Jos metsänviljelyaineiston käytön todetaan tai voidaan perustellusti arvioida aiheuttavan fenotyypisten tai geneettisten ominaisuuksiensa vuoksi haitallisia vaikutuksia metsätaloudelle, ympäristölle, geenivaroille tai luonnon monimuotoisuudelle, maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää aineiston markkinoinnin loppukäyttäjälle sekä määrätä sen käyttöä koskevista ehdoista edellyttäen, että Euroopan unionin asianomainen toimielin on antanut asiaa koskevan erillisen päätöksen.

27 §

Metsänviljelyaineiston käyttöä, hävittämistä tai maastavientiä koskeva määräys

Jos metsänviljelyaineiston markkinointi on 26 §:n nojalla kielletty, Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi sallia metsänviljelyaineiston käyttämisen muuhun kuin metsätalouden käyttöön taikka määrätä sen vietäväksi maasta tai hävitettäväksi. Päätökseen voidaan liittää ehtoja sen täytäntöönpanossa noudatettavasta menettelystä.

28 §

Uhkasakko tai teettäminen

Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi tehostaa 26 §:ssä tarkoitettua kieltöä taikka 27 §:ssä tarkoitettua metsänviljelyaineiston käyttöä, hävittämistä tai maastavientiä koskevaa määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella.

Uhkasakkoa, teettämisuhkaa ja teettämistä koskevassa asiassa noudatetaan, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

8 luku

Erinäiset säännökset

29 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muutoksenhausta maa- ja metsätalousministeriön päätökseen säädetään hallintolainkäyttölaissa.

30 §

Täytäntöönpano

Tämän lain nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

31 §

Rangaistussäännös ja syyteoikeus

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta rikkoo

1) metsänviljelyaineiston tuottamiseen käytettävälle perusaineistolle 7 §:n 1 momentissa ja 7 §:n 2 momentin nojalla maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyjä vaatimuksia,

2) geenitekniikalla muunnetun aineiston käyttämiselle metsänviljelyaineiston tuottamiseen 8 §:n 2 momentin nojalla maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyjä vaatimuksia,

3) tuotannossa tai markkinoinnissa 11 §:ssä tai 12 §:ssä ja 11 §:n tai 12 §:n 1 momentin nojalla maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa metsänviljelyaineistolle taikka metsänviljelyaineistoerille asetettuja vaatimuksia taikka aineiston markkinoinnissa 14 §:ssä säädettyä poikkeuslupaa,

4) 6 §:ssä ja sen nojalla maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyä tuotantokirjanpitovelvollisuutta tai tuotantokirjanpitoaineiston säilyttämisvelvollisuutta,

5) 5 §:ssä tai 6 §:n 2 momentissa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta taikka 13 §:ssä ja sen nojalla maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyä tietojenantovelvollisuutta,

6) 26 §:n nojalla annettua metsänviljelyaineiston markkinointikieltoa tai 26 §:n 3 momentin nojalla annettuja markkinointia koskevia ehtoja taikka 27 §:n nojalla annettua metsänviljelyaineiston käyttöä, hävittämistä tai maastavientiä koskevaa määräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsänviljelyaineiston kaupparikkomuksesta* sakkoon.

Siihen, joka rikkoo geenitekniikalla muunnetun aineiston käyttämiselle metsänviljelyaineiston tuottamiseen 8 §:n 1 momentissa

säädettyjä vaatimuksia sovelletaan, mitä geenitekniikkalain 39—41 §:ssä säädetään.

Kasvintuotannon tarkastuskeskus voi jättää tekemättä viralliselle syyttäjälle ilmoituksen 1 momentissa tarkoitetusta rikkomuksesta, jos rikkomusta kokonaisuutena on pidettävä ilmeisen vähäisenä eikä yleisen edun ole katsottava vaativan syytteen nostamista. Tällöin tarkastuskeskus voi antaa rikkomukseen syyllistyneelle metsänviljelyaineiston toimittajalle kirjallisen huomautuksen, jossa häntä kehoitetaan korjaamaan havaitut virheellisuudet.

Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi, kun esitutkinnassa ja käräjäoikeudessa käsitellään 1 momentissa tarkoitettua rikkomusta.

32 §

Menettämisseuraamus

Vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä markkinoitu metsänviljelyaineisto pakkauksineen taikka niiden arvo voidaan tuomita kokonaan tai osaksi valtiolle menetyksi, jollei se olosuhteet huomioon otettuina ole ilmeisen kohtuutonta. Metsänviljelyaineiston kaupparikkomuksen tuottaman taloudellisen hyödyn ja rikosten tekemiseen käytetyn esineen tai muun omaisuuden tuomitsemisesta valtiolle noudatetaan, mitä rikoslain (39/1889) 10 luvussa säädetään.

33 §

Virka-apu

Valvontaviranomaisilla on oikeus tarvittaessa saada virka-apua muilta viranomaisilta tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisten valvonta- ja tarkastustehtävien suorittamiseksi.

34 §

Euroopan unionin jäsenvaltioiden viranomaisten välinen virka-apu

Valvontaviranomaisen tulee antaa unionin muiden jäsenvaltioiden viranomaisille virka-apua siten kuin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tarkemmin säädetään ottaen

huomioon metsänviljelyaineiston tuottamista ja markkinointia koskevat Euroopan yhteisön säännökset.

35 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tällä lailla kumotaan 24 päivänä elokuuta 1979 metsänviljelyaineiston kaupasta annettu laki (684/1979) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen (*kumottu laki*).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

36 §

Siirtymäsäännökset

Metsänviljelyaineiston toimittaja, joka on ennen tämän lain voimaantuloa rekisteröity

Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2002

maa- ja metsätalousministeriön ylläpitämään kumotun lain mukaiseen rekisteriin, katsotaan rekisteröityneeksi tämän lain mukaisesti.

Sellainen perusaineisto, joka on hyväksytty ennen tämän lain voimaantuloa ja joka täyttää tämän lain 7—8 §:n mukaiset vaatimukset, voidaan katsoa tämän lain 9 §:n mukaisesti hyväksytyksi, jos Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle tehdään ilmoitus kyseisestä perusaineistosta ennen 31 päivää maaliskuuta 2003. Tällaisesta perusaineistosta saadulle metsänviljelyaineistolle tulee kuitenkin hakea mainittuun päivämäärään mennessä myös 10 §:n mukainen kantatodistus.

Mitä 7 §:ssä säädetään, ei kuitenkaan koske sellaista siemenerää, joka on kerätty ennen lain voimaantuloa eikä sellaisia taimia tai muuta metsänviljelyaineistoa, jonka kasvatusta on aloitettu ennen lain voimaantuloa. Tällaista metsänviljelyaineistoa tämän lain voimaantulon jälkeen ostajalle markkinoitaessa on ilmoitettava, että kysymyksessä on tässä momentissa tarkoitettu metsänviljelyaineisto.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

N:o 242

L a k i

porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain 58 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 58 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

58 §

Myyntihinnan ja lainojen koron tarkistaminen

Sen estämättä, mitä 1 momentissa asuntolainojen koroista säädetään, peritään momentissa tarkoitetuista asuntolainoista vuoden 2002 alusta enintään korkoa, jäljempänä viitekorko, jota Euroopan yhteisön komissio käyttää arvioidessaan, sisältyykö julkisen yhteisön myöntämään lainaan valtiontukea.

Korko, joka on tarkistettu viitekoron suuruiseksi, muuttuu jäljellä olevana laina-aikana samalla tavalla kuin viitekorko. Maa- ja metsätalousministeriön on ilmoitettava Suomen säädöskokoelmassa kyseessä olevien asuntolainojen koron muuttumisesta mahdollisimman pian komission ilmoitettua koron muutoksista.

Tämä laki tulee voimaan 10 päivänä huhtikuuta 2002.

Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Nr 242

Láhka**boazodoalu ja luondduealáhuslága ruhtadanlága 58 §' rievdadeamis**

Addojuvvon Helssegis 5 beaivve čuoŋománu 2002

Riikkabeivviid mearrádusa mielde
lasihuvvo ođđajagimánu 21 beaivve 2000 addojun boazodoalu ja luondduealáhusaid
 ruhtadanlága (45/2000) 58 §: ii ođđa 2 momeanta čuovvovaččat:

58 §

Vuovdinhatti ja loanaid reanttu dárkkisteapmi

— — — — —
 Dan easttekeahhtá, mii ovdal 1 momeanttas visteloanain jagi 2002 álggu rájes eanemusat reantu, maŋŋeleappos čujuhusreantu, maid Eurohpa ovtastumiid komiššuvdna atná árvoštaldettiin siskkilduvvágo almmolaš ovtas-

tumi miedihan lotnii stáhtadoarjja. Reantu, mii lea dárkkistuvvon čujuhusreanttu sturrosažžan, rievdá báhcán loatnaáigge seamma ládje go čujuhusreantu. Eanan- ja meahccedoalloministeriija galgá ilmmuhit Suoma Njuolggadusčoakkáldagas jearaldatvuloš visteloanain reanttu rievdamis jodánepmosit go komiššuvdna ilmmuha nuppástusain.

Dát láhka boahhtá fápmui 10 beaivve čuoŋománu 2002.

Helssegis čuoŋománu 5 beaivve 2002

Dássevárdi Presideanta**TARJA HALONEN**Eanan- ja meahccedoalloministtar *Raimo Tammilehto*

N:o 243

L a k i

kolttalain 68 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä helmikuuta 1995 annetun kolttalain (253/1995) 68 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 575/1997, seuraavasti:

68 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Eräiden kolttien asuttamisesta annetun lain (273/1955), kolttien maanjärjestelylain (593/1969) ja kumotun kolttalain mukaisen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuaikaan ja korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja niiden mukaisia sopimusehtoja. Tämän lain voimaantulon jälkeen syntyvän, kumotun kolttalain mukaisen saamisen takaisinmaksuaikaan ja korkoon

sekä muihin ehtoihin sovelletaan niin ikään kumotun kolttalain säännöksiä. Jos edellä mainitun lainsäädännön mukaisista valtionlainoista ja myyntihintasaamisista peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään vuoden 2002 alusta enintään neljän prosentin vuotuista korkoa.

Tämä laki tulee voimaan 10 päivänä huhtikuuta 2002.

Helsingissä 5 päivänä huhtikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Nr 243

Lää'kk'

sää'mmlää'jj 68 §:z mu'ttmest

Alddon Helssnest 5 peei'v njuhččmään 2002

Riikkpeei'vi meä'rröözz mie'ldd
mu'tteetä'lvvmannu 24 peei'v 1995 u'vddum sää'mlää'jj (253/1995) 68 §:z 1 momeent, nâkamnallšem
 ko töt lij lää'jjest 575/1997, nâai'taa:

68 §

*Mâttam õõudbu lää'jjšio'ttõõzz vuâlla kuulli
 tuâim da vuõiggâdvo'ttkõskkvoõđ*

Saa'mi jeâlstaâ'ttmest u'vddum lää'jj (273/1955), saa'mi määddšio'ttõõllmuužž (593/1969) da kää'mtummu sää'mlâkka vuâddeeja riikk da veârâmstrooitel vuâžžumuuzž vä'stmä'hssemâai'j da koorg da jee'res määinai peä'lest jää'kk'tet tän lää'jj viõggâst âarai šio'ttõõzzid da tõid vuâddeeja suâppumušmääinain. Mâŋŋa tän lää'jj viõ'kk'epue'ttmest šõddi, kää'mtummu sää'mlâkka vuâddeeja vuâžžumuuzž vä'stmä'hssemâai'j da

koorg di jee'res määinai peä'lest jää'kk'tet seâmanalla kää'mtum sää'mlää'jj šio'ttõõzzid. Ko mâka õõudbu sarnnum lää'jjšio'ttõõzz vuâlla kuulli riikklääinain da kaaupšemhâ'ddvo'uâžžumuuzžin pe'rjet ee'jjest koorg pâ'jjel kue'htt prosentt pie'lin, korgg lij kuuitâg skamm'mannu 1 peei'vest 1996 rostovvmannu 31 peei'v 2001 räjjja kue'htt prosentt pie'lin. Jâlstepõört lääinain pe'rjet ee'jjest koorg sarnnum ääi'jest da ee'jj 2002 aalgâst ää'ljee'l jäänmõsân ne'llj prosentt pielin.

Tät lää'kk' šâdd viõ'kk'e 10 peei'v njuhččmään 2002.

He'Issnest njuhččmään 5 peei'v 2002

Tää'ssvää'ld Presidentt

TARJA HALONEN

Mâdd- da meä'cctäällminister *Raimo Tammilehto*

HE 243/2001
 MmVM 2/2002
 EV 11/2002

N:o 244

Valtioneuvoston asetus**maaseudun neuvontajärjestöjen valtionavustuksista**

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan valtion talousarvion määrärahamomenttien 30.15.40 ja 30.15.45 perusteella myönnettävien maaseudun elinkeinojen kehittämiseen ja 4H-toimintaan osoitettujen valtionavustusten hakemiseen, myöntämiseen, maksamiseen, käyttöön ja niihin liittyviin ehtoihin.

2 §

Määritelmä

Tässä asetuksessa tarkoitetaan maaseudun neuvontajärjestöillä seuraavia yhdistyksiä ja muita yhteisöjä, jotka on rekisteröity:

- 1) suomen- ja ruotsinkielisiä alueellisia neuvontakeskuksia ja näiden keskusjärjestöjä;
- 2) suomen- ja ruotsinkielisiä 4H-yhdistyksiä ja -piirejä sekä näiden keskusjärjestöjä;
- 3) maaseutuelinkeinojen erikoisneuvonnassa valtakunnan tasolla toimivia järjestöjä, jäljempänä erikoisneuvontajärjestöt.

3 §

Viranomaiset

Tässä asetuksessa tarkoitettuja tehtäviä

hoitaa maa- ja metsätalousministeriö sekä maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus.

4 §

Maaseutuneuvonnan neuvottelukunta

Tässä asetuksessa tarkoitettujen toimenpiteiden valmistelua ja seuranta varten maa- ja metsätalousministeriö voi asettaa neuvonantavana toimielimenä toimivan maaseutuneuvonnan neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on:

- 1) tehdä aloitteita ja antaa lausuntoja maaseudun neuvontatoiminnan kehittämisestä;
- 2) tehdä aloitteita ja antaa lausuntoja maaseudun neuvontajärjestöjen, maaseutuelinkeinojen tutkimustoiminnan ja valtion viranomaisten yhteistyön kehittämisestä;
- 3) seurata maaseudun neuvontatoiminnan kehitystä.

Neuvottelukuntaan kuuluu enintään kymmenen jäsentä, joilla kullakin on henkilökohtainen varajäsen. Jäsenten tulee edustaa maa- ja metsätalousministeriötä, valtiovarainministeriötä, maaseudun neuvontajärjestöjä, maaseutuelinkeinojen tutkimustoimintaa, maa- ja metsätaloustuottajien keskusjärjestöjä sekä

maaseutuelinkeinojen harjoittajia. Maa- ja metsätalousministeriö määrää neuvottelukunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

5 §

Valtionavustuksen hakeminen

Maaseudun neuvontajärjestön tulee valtionavustuksen myöntämistä koskevan asian käsittelyä varten laatia avustusta koskevaa toimintajaksoa varten toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä muita tarvittavia suunnitelmia toiminnan järjestämisestä ja kehittämisestä. Jos valtionavustusta haetaan vain osaan maaseudun neuvontajärjestön toiminnasta, tulee toimintasuunnitelma ja talousarvio laatia siten, että niissä esitetään erikseen se toiminta, mihin valtionavustus aiotaan käyttää. Hankeavustuksena tai muuna erityisavustuksena haettavan tuen osalta vaaditaan lisäksi erillinen hankinta-, rakennus- tai muu suoritusohjelma sekä sitä koskeva kustannusarvio ja rahoitussuunnitelma.

Alueellisen neuvontakeskuksen on toimittava maa- ja metsätalousministeriölle osoitettu hakemus keskusjärjestölleen. Hakemukseen on liitettävä 1 momentissa tarkoitetut suunnitelmat. Keskusjärjestön tulee laatia omasta hakemuksestaan ja sen jäseninä olevien neuvontakeskusten hakemuksista yhteenveto. Yhteenveto on yhdessä hakemusten kanssa toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle.

Jos valtionavustus myönnetään keskusjärjestölle edelleen käytettäväksi valtionavustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun maaseudun neuvontajärjestön kuin saajan toimintaan, tulee valtionavustusta siirtävän yhteisön pyytää 1 momentissa mainitut suunnitelmat edellä mainitulta organisaatiolta. Keskusjärjestön tulee tehdä edellä mainituista suunnitelmista yhteenveto ja toimittaa se oman hakemuksensa lisäksi maa- ja metsätalousministeriölle.

Yleisavustusta koskeva hakemus on toimittava maa- ja metsätalousministeriölle hakemusta koskevaa toimintavuotta edeltävän kalenterivuoden loppuun mennessä. Hankeavustuksissa ja muissa erityisavustuksissa voidaan käyttää myös tästä poikkeavia hakukoja.

Hakemisessa voidaan käyttää hyväksi maa- ja metsätalousministeriön vahvistamia hakulomakkeita.

6 §

Alueellisten neuvontakeskusten avustettava toiminta

Alueellisille neuvontakeskuksille voidaan myöntää valtionavustusta seuraaviin tarkoituksiin:

- 1) maaseutuelinkeinoyritysten taloudelliseen, tuotannolliseen ja tekniseen neuvontaan;
- 2) maaseutuelinkeinoihin liittyvään ympäristöhoitoneuvontaan sekä kansallisen laatustrategian toimeenpanoon liittyviin edistämistehtäviin;
- 3) maaseutuelinkeinoihin liittyvään tiedotus- ja koulutustoimintaan;
- 4) neuvontakeskuksen toimialueen maaseutuelinkeinojen kehityksen ohjaamiseen yleisten maaseutupoliittisten tavoitteiden edellyttämällä tavalla sekä tätä kehitystä koskevien selvitysten laatimiseen.

7 §

4H-yhdistysten ja -piirien avustettava toiminta

4H-yhdistyksille voidaan myöntää valtionavustusta seuraaviin tarkoituksiin:

- 1) nuorten harrastus- ja pienyritystoiminnan neuvontaan;
- 2) nuorten työelämävalmiuksien edistämiseen;
- 3) nuorten kerhotoiminnan, koulutustilaisuuksien ja tapahtumien järjestämiseen;
- 4) yhdistyksen toimialueen nuorten kehittämistyöhön osallistumiseen;
- 5) yhteistyöhön muiden järjestöjen sekä viranomaisten, oppilaitosten ja yritysten kanssa.

4H-piireille voidaan myöntää valtionavustusta seuraaviin tarkoituksiin:

- 1) piirien jäsenyhdistysten 1 momentissa tarkoitetun toiminnan ohjaamiseen, tukemiseen, kehittämiseen ja yhteensovittamiseen;
- 2) piirin toimialueen 4H-toiminnan toimintaedellytysten luomiseen;

3) piirin toimialueen nuorten kehittämistyöhön osallistumiseen;

4) 4H-toimintaan liittyvään tiedotus- ja koulutustoimintaan;

5) yhteistyöhön muiden järjestöjen sekä viranomaisten, oppilaitosten ja yritysten kanssa.

8 §

Keskusjärjestöjen avustettava toiminta

Keskusjärjestöille voidaan myöntää valtionavustusta seuraaviin tarkoituksiin:

1) neuvontakeskusten 6 §:ssä tarkoitetun toiminnan ohjaamiseen, tukemiseen, kehittämiseen ja yhteensovittamiseen sekä keskusjärjestöjen tarvittaessa hoitamien erityisalojen taloudelliseen, tuotannolliseen ja tekniseen neuvontaan sekä näihin tehtäviin liittyvään tiedotus-, julkaisu-, koe-, tuotekehitys- ja koulutustoimintaan;

2) 4H-järjestöjen 7 §:ssä tarkoitetun toiminnan ohjaamiseen, tukemiseen, kehittämiseen ja yhteensovittamiseen sekä näihin tehtäviin liittyvään tiedotus-, julkaisu-, koe-, tuotekehitys- ja koulutustoimintaan;

3) yhteistyöhön maaseutuelinkeinojen tutkimustoiminnassa sekä muiden järjestöjen, viranomaisten, oppilaitosten ja yritysten kanssa;

4) maa- ja metsätalousministeriön antamien tehtävien hoitamiseen silloin, kun keskusjärjestö siirtää 5 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla valtionavustusta.

9 §

Erikoisneuvontajärjestöjen avustettava toiminta

Maaseutuelinkeinojen erikoisneuvonnassa toimiville yhdistyksille ja muille yhteisöille voidaan myöntää valtionavustusta 6 §:n 1—3 kohdissa ja 8 §:n 1, 3 ja 4 kohdissa mainittuihin tarkoituksiin sekä erikoisneuvontajärjestön toimialan kehityksen ohjaamiseen yleisten maaseutupoliittisten tavoitteiden edellyttämällä tavalla sekä tätä kehitystä koskevien selvitysten laatimiseen sekä tutkimustoimintaan.

10 §

Valtionavustuksen myöntämisperusteet

Valtionavustusta myönnettäessä on otettava huomioon neuvontatoiminnan ja neuvonnan kohteena olevan elinkeinotoiminnan sekä 4H-toiminnan laatu, laajuus, kehitys ja kehittämistarve sekä neuvontapalvelujen kysyntä ja tarve.

11 §

Valtionavustuksen siirto

Jos valtionavustus myönnetään keskusjärjestölle edelleen käytettäväksi valtionavustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun maaseudun neuvontajärjestön kuin saajan toiminnan tai hankkeen avustamiseen, tulee valtionavustuksen saajan tehdä yksityisoikeudellinen sopimus valtionavustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan yhteisön kanssa.

Vastaava sopimus tulee tehdä, jos valtionavustusta siirretään edelleen. Sopimuksella tulee varmistaa, että siirrettävä valtionavustus käytetään valtionavustuksen saajalle osoitetun valtionavustuspäätöksen ehtojen mukaisesti.

12 §

Valtionavustuksen maksaminen

Maa- ja metsätalousministeriö maksaa yleisavustuksen maaseudun neuvontajärjestöille kustannusten ajoittumisen perusteella. Mikäli se valtiontaloudellisesti on mahdollista, maksetaan yleisavustus kuukausierinä.

Hankeavustus ja muu erityisavustus voidaan maksaa myös ennakkona sekä 14 §:ssä tarkoitettuun selvitykseen perustuen jälkikäteen.

13 §

Valtionavustuksen käyttöaika

Valtionavustus on käytettävä sen kalenterivuoden aikana, jolloin se on myönnetty, ellei valtionavustuspäätöksen ehtoissa toisin määrätä.

14 §

Valtionavustuksen käytön seuranta

Valtionavustuksen saajan on vuosittain annettava maa- ja metsätalousministeriölle selvitys avustettavan toiminnan valvontaa varten. Selvityksen tulee sisältää toimintakerromus, tilinpäätös liitteineen, tukisäätiöitä koskevat tilinpäätöstiedot sekä muita tarvittavia selvityksiä toiminnan vaikuttavuudesta, tuottavuudesta ja taloudellisuudesta. Valtionavustuksen saajan on järjestettävä kirjanpitoa siten, että avustuksen käyttöä voidaan siitä luotettavasti seurata.

Jos kyseessä on hankeavustus tai muu erityisavustus tai yleisavustus kohdistuu vain tiettyyn osaan maaseudun neuvontajärjestön toiminnasta, tulee maaseudun neuvontajärjestön toimittaa lisäksi erillinen tilitys valtionavustuksella tuetun toiminnan osalta. Valtionavustuspäätöksessä määritetään yleiskustannusten kohdentamisperiaatteet. Selvityksessä ja tilityksessä voidaan käyttää maa- ja metsätalousministeriön vahvistamia lomakkeita.

Valtionavustuksen saajan on käytettävä tilintarkastuslaissa (936/1994) tarkoitettulla

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

tavalla hyväksyttyä tilintarkastajaa siten kuin valtionavustuspäätöksessä edellytetään. Tilintarkastajien tulee antamassaan lausunnossa mainita, onko valtionavustus käytetty valtionavustuspäätöksen ehtojen mukaisesti ja ovatko maa- ja metsätalousministeriölle valtionavustuksen käytöstä annetut tiedot yhtäpitävät yhteisön kirjanpidon kanssa.

Maaseudun neuvontajärjestön on toimitettava 5 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa selvityksensä avustuksen käytöstä keskusjärjestölleen. Keskusjärjestön tulee toimittaa omat selvityksensä ja muiden järjestöjen selvityksistä laadittu yhteenveto maa- ja metsätalousministeriölle.

15 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä huhtikuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan maaseudun neuvontajärjestöjen valtionavusta annettu valtioneuvoston päätös (1472/1992).

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Kirsi Taipale

N:o 245

Valtioneuvoston asetus

työhön liittyvän syöpävaaran torjunnasta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan työhön liittyvän syöpävaaran torjunnasta 3 päivänä elokuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (716/2000) 4 §:n 4 momentti seuraavasti:

4 §

Työnantajan on säilytettävä voimassa oleva riskien arviointi ja vastaavat aikaisemmat arvioinnit sekä niiden perustana olevat tiedot sekä pyynnöstä annettava ne työsuojeluviranomaiselle. Työnantajan on lopettaessa toimin-

_____ tansa toimitettava edellä tarkoitetut arvioinnit ja tiedot asianomaiselle työsuojeluviranomaiselle.

_____ Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2002

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Ylitarkastaja Matti Kajantie

N:o 246

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta öljypellavan kylvösiementen sertifiointia koskevasta väliaikaisesta poikkeuksesta**

Annettu Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMa öljypellavan kylvösiementen sertifiointia koskevasta väliaikaisesta poikkeuksesta	20/02	2.4.2002	9.4.2002

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Ylitarkastaja Juha Mantila

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 241—246, 2 1/2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904